

DRGIEL (1) *sb m*

I du (cum nm) drgielóma.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Część urządzenia spustowego grobli: prawdopodobnie czop zamykający otwór żłobu: kiedy dziurę dałz wczynić w żłobie/ coby łye nią chłop ná obie łtrónie od kónćá do kónćá wycífnął: mógå być wycérklowáné dziury ty^m czopóm ták wielkié iáko tálérz okrągły: kiedy puścíłz tymi trzemi dziurám [!] wodę/ to ieft/ tymi dwiemá drgielóma/ trzecím łłupem/ Tedy póydźie tym iednym żłobem wody ták wielé/ że mogá mleć cztérzy kołá korzeczné. *Strum H.**

BZ